

Dolů, dolů, moj veneček zelený,
a ty za ním, moj vrkůček červený.

Dolů, dolů, má paretka perlová,
a ty za ňú, má šnorečka červená.

Z jednej strany věterenko povjévá,

z druhej strany moj tacičko pozjérá.

Ach, vítajce, moj tacičko, zdaleka,
dali sce mia za cudzeho človeka.

Moj tacičko prenociuje, preč pojde,
a mia smutnú s cudzým chuapom odejdze.

1196.

Z Votína od Měřina

V po - le - dne, s po - le - dne, v po - le - dne, s po - le - dne slu - ne - čko ko - . lem jde.

1197.

Z Komína u Brna

Srp, pla - che - tku vza - la a na trá - vu se bra - la.

[: V poledne s poledne :]
slunečko kolem jde.

To nebylo slunce:
Bylo švárné děvče.

Srp, plachetku vzala,
na trávu se brala.

Na trávu zelenó,
na lóku širokó.

Rozčesala vlase
po svém zlatém páse.

Pře mé milé vlasy,
škoda vaši krásy!

Že já vás zavit mám
do rócha bílého.

Jinde přidávají:

Mám koně vraného,
zostra kovaného.

Sedla bych na něho,
jela bych na vojno.

Pojed', milá, se mnó,
ať já nejsem šelmó.

Pojed', milá, skokem,
ať já nejsem klukem.

S tebó nepojedu
a já tvá nebudu.

Proč bys má nebyla?
Dyť's mně slibovala.

1198.

Z Velké Polomě

Ach, Bo - že, můj Bo - že, co to za pro - mě - na! Za vě - nek ze - le - ny - bi - la kar -

ku - le - na, za vě - nek ze - le - ny bi - la kar - ku - le - na.

Ach, Bože, můj Bože, co to za proměna!
[: Za věnek zeleny bila karkulena. :]

624. KYJANICE

Při čepení nevěsty dají si ženy samy zahráti, anaf jedna nese kyjanicu (palici).

1199.

Ze Starého Jičína

Hra - jem, hra - jem na pa - li - cu, na tu ve - lku ky - ja - ni - cu.